

DE STEPPE ZAL BLOEIEN

Dit is het lied dat door de luisteraars van de NCRV eerder dit jaar gekozen is als het mooiste religieuze lied. Het is geschreven door Huub Oosterhuis en op muziek gezet door Antoine Oomen. Het is een voorbeeld van een lied waarbij tekst en melodie een sterke eenheid vormen. Het lied is gebaseerd op de woorden van de profeet Jesaja die spreekt tot iedereen die de moed verloren heeft. "Vat moed en vreest niet: uw God komt om u te redden. Dan gaan de ogen van de blinden weer open en zullen de oren van de doven geopend worden. De lamme zal springen als een hert en jubelen de tong van de stomme. Ja, in de steppe zullen beken ontspringen, rivieren in de woestijn. De dorre vlakte wordt een vijver, het dorstige land één waterbron". Het lied van Oosterhuis is een lied van de opstanding. In de eerste plaats denken we daarbij aan de opstanding van de doden. Door de verrijzenis van Jezus is de dood overwonnen en zullen we met Hem eens verrijzen. Hier gaat vooral het derde couplet over: "Een hand zal ons wenken". Maar het is ook een lied voor mensen in nood, die het even niet meer zien zitten, die het moeilijk hebben. Daar staat de steppe voor. De steppe eens dor, droog, leeg, onvruchtbaar zal weer vruchtbaar worden, weer opbloeien. De rotsen met water die eerst gesloten waren, gaan open en het water zal stromen over het onvruchtbare land. Vreemdelingen en ballingen zonder thuis zullen weer thuiskomen. Op de Nationale Ziekendag, 10 september j.l., hebben we dit lied nog in onze kerk gezongen in de verwachting dat ook voor onze zieken eens de steppe zal gaan bloeien. De volledige tekst van dit mooie lied staat op de achterkant van dit parochieblad. Op verschillende plaatsen op internet is dit lied te beluisteren.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 28, 23 september 2006

De steppe zal bloeien

(tekst: Huub Oosterhuis, muziek: Antoine Oomen)

*De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht,
de rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken,
de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.*

*De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einde der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schievend omlaag van de bergen,*

*als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.*

*De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.*

(Bron: Gezangen voor Liturgie, no. 591)